

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.197/2024/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, cím6)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím5)

A per tárgya:

személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása, sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 9.P.20.090/2024/13.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 14.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 22.225 (huszonkettőezer-kettőszázhuszonöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak 72.000 (hetvenkettőezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az ítélet jogerőre emelkedését követő hatvan napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára. Az illeték megfizetésekor közleményként fel kell tüntetni a jogerős ítéletet hozó bíróság nevét és a határozat ügyszámát, valamint az illetékfizetésre kötelezett személy adószámát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, s a fellebbezés elbírálása során is irányadó tényállás szerint a felperes nős, öt gyermek édesapja. 2010 és 2018 között a Párt1 országgyűlési képviselője volt, majd 2019-től a Vármegyei Közgyűlésben képviselő.

[2] Az alperes adja ki a www.hirportal1.hu internetes hírportált, melyen 2022. július 25-én „Szexuális botrányok sorozata a Párt1ban” címmel cikk jelent meg. Az írás a Párt1 több politikusának szexuális botrányával foglalkozott.

[3] Az alperes a cikkben valótlanul híresztelte, hogy „Az ötgyerekes, nős Felperes1 szexbotránya sem maradt titokban, a párt frakciójának tagja a Párt1 ifjúsági tagozatában tevékenykedő fiatalokú hölgyel folytatott szexuális kapcsolatot (...)”.

[4] Ez az állítás már több, az alperes, illetve jogelődje által kiadott sajtótermékben is megjelent. A felperes pereket indított emiatt, sajtó-helyreigazítás, valamint személyiségi jogsértés megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt. Több ítélet megállapította, hogy az alperes az említett állításokkal a felperes személyhez fűződő jogát megsértette, s vele szemben objektív és szubjektív szankciót is alkalmazott.

[5] A felperes kereseti kérelmében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, azzal, hogy valótlanul állította, szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalokú hölgyel. Kérte a törvényszéket, kötelezze őt 900.000 forint sérelemdíj, s ennek 2022. július 26-ától a kifizetés napjáig terjedő időre járó késedelmi kamata megfizetésére.

[6] Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésének a) pontjára, valamint 2:52. § (1)-(3) bekezdéseire alapította.

[7] Kifejtette, hogy túrési kötelezettsége még közszereplőként sem terjed ki a hamis tényközlésekre. Mindazonáltal a sérelmezett közlés nem is közéleti tevékenységére, hanem kizárólag magánéletére vonatkozott, ezért az esetet nem lehet a közügyek vitatására vonatkozó szempontrendszer alapján megítélni. Az alperes jobb tudomása ellenére, érzékeny témában tett valótlan kijelentést róla, mely társadalmi megítélését súlyosan rombolta. Utalt arra, gyermekei már tudnak olvasni, s félő, hogy valamikor e hazugságra az interneten rá fognak találni. Kérte, hogy a bíróság a sérelem bekövetkezését külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként fogadja el, különös tekintettel arra, hogy a cikk miatt családja és a közvélemény előtt magyarázkodásra kényszerült, szégyenérzet alakult ki benne. Álláspontja szerint a jogsértés kiemelkedő tárgyi súlyú, a sérelmezett közléseknek a környezetére gyakorolt hatása jelentős. Az alperes a cikkben célzatosan a közvélemény előtt, hiteltelenítése céljából állított valótlanságokat, így rosszhiszeműsége nyilvánvaló. A sérelemdíj mértéke tekintetében értékelni kell a súlyos felróhatóságon kívül a többszörös jogsértést, továbbá a sérelemdíj repressziós funkcióját is. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy az alperes a médiapiacon domináns gazdálkodó szervezet, mellyel szemben az igényelnél alacsonyabb összegű sérelemdíj rendeltetését betölteni nem tudná.

[8] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[9] Nem vitatta, hogy a sérelmezett tényközlést bizonyítani nem tudja, azonban azt többször helyreigazította, ami a politikai közszereplő felperesnek elegendő kompenzációt kell, hogy jelentsen. A követelt sérelemdíj nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjához szükséges mértéket meghaladja, és nincs összhangban a bírói gyakorlattal sem. A közlés a hírfolyamban a sajtóhíresztelések egyike volt, a sérelem pedig nem különíthető el a többi platformon megjelent, azonos tartalmú közlések hatásától. A tényállítás többszöri közzététele folytán az érintett tartalom már nem befolyásolta az átlagos olvasó felperesről alkotott véleményét, a közbizalmat iránta jelentős mértékben már nem csökkentette. Azt, hogy a sérelmezett közlés a felperesnek hátrányt nem okozott, igazolja, hogy az igényt a cikk megjelenését követő közel két évvel terjesztette elő. Vitatta végül a késedelmi kamat követelést.

[10] A felperes kifejtette, hogy a sérelmezett közlést az alperes soha nem igazította helyre. A cikkben foglalt valótlan tényállítást a hazai médiapiac professzionális szereplőjeként többször is megjelentette; az ismételt jogsértést a terhére kell értékelni. Követelését az elévülési időn belül érvényesíthette, a jogsérelem pedig a cikk megjelenésekor nyomban megvalósult, ezért a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján késedelmi kamatot is követelhet. Azonos jogsértés miatt más bíróságok 2019 novemberében 700.000 forint, 2021 márciusában pedig 2.000.000 forint sérelemdíjat állapítottak meg javára.

[11] Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu internetes portálon 2022. július 25. napján „Szexuális botrányok sorozata a Párt1ban” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a felperes szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalos hölgyel.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 900.000 forint sérelemdíjat és ezen összeg után 2022. július 26. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 95.250 forint perköltséget, a Magyar Állam javára 90.000 forint feljegyzett illetéket.

[12] Felhívta a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdésének a) pontját, 2:52. § (1)-(3) bekezdéseit.

[13] Abból indult ki, nem vitatott, hogy a sérelmezett cikket az alperes jelentette meg. Nem volt vitás a megjelentetés helye, időpontja, a cikk tartalma, valamint az sem, hogy a közlés a felperes személyére tartalmazott tényállítást. Köztudomású továbbá, hogy a felperes 2010 és 2018 között a Párt1 országgyűlési képviselője, 2019-től a Vármegyei Közgyűlés képviselője, nős családi állapotú, s öt gyermek édesapja.

[14] Az elsőfokú bíróság rögzítette: a jóhírnév sérelmét csak a valóságnak meg nem felelő tényközlések alapozhatják meg. Az objektíve valótlan tényállításoknak az igényt érvényesítőre kell vonatkozniuk, s csak akkor jogsértőek, ha a közmegítélés szerint objektíve alkalmasak a sértett társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására.

[15] Az érintett, a felperes közéleti tevékenységével összefüggésben nem álló cikk a felperes személyére vonatkozó, őt sértő tényközlést tartalmazott, mely alkalmas volt társadalmi megítélésének számottevő rombolására. A közölt magatartás a közvélemény szerint súlyosan elítélendő, a felperest a közbizalomra méltatlanná teszi. Így a felperes jóhírnevének megsértése megvalósult, az objektív és a szubjektív jogkövetkezmény alkalmazása iránti kérelem is megalapozott.

[16] A sérelemdíj kapcsán a törvényszék kiemelte, hogy a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezését a felperesnek bizonyítania nem kellett. Annak igényelt mértéke nem eltűzött. A jogsértés jelentős tárgyi súlyú volt, hiszen az ilyen jellegű, nagy nyilvánosságra kerülő közlések egy politikus hitelességét alapjaiban kérdőjelezzik meg. Az alperes tudott arról, hogy az állítások valótlanok; rosszhiszeműen, lejáratozó szándékkal, többszörös jogsértést megvalósítva járt el. Értékelni kellett a sérelemdíj kompenzációs szerepét és magánjogi büntetés funkcióját, valamint azt is, hogy bár az alperest más bíróságok azonos tartalmú cikk megjelentetése miatt már többször sérelemdíj megfizetésére kötelezték, ez kellő visszatartó erővel nem bírt. Tény, hogy a sérelmezett állítások különböző hírportálokon korábban már közzétételre kerültek, ugyanakkor egyazon valótlan állítás más-más internetes felületen megjelentetése által okozott sérelem a célközönség eltérő volta miatt nem kumulálható.

[17] Mindezek alapján a törvényszék megítélése szerint az igényelt 900.000 forint sérelemdíj megfelelt a 2022. évben irányadó értékviszonyoknak, s a felperes a Ptk. 6:48. § (1) bekezdéséből következően késedelmi kamatot is megalapozottan igényelt.

[18] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla sérelemdíj megfizetésére kötelezését teljes mértékben mellőzze,

míg másodlagosan annak leszállítását kérte 200.000 forintra, azzal, hogy késedelmi kamat megfizetésére őt az ítéltábla ne kötelezze.

[19] Hangsúlyozta, hogy bagatell személyiségi jogi jogsértés esetén a sérelemdíj megítélése nem automatikus jogkövetkezmény. Az adott esetben annak összege eltűzött, nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, illetőleg a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjához nem szükséges.

[20] A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túlmenő hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, az általános élettapasztalatok alapján pedig nem vonható le olyan következtetés, hogy a törvényszék által megítélt összegű sérelemdíjra lenne jogosult, sőt, hogy egyáltalán sérelemdíj illetné meg őt. Figyelemmel arra, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, a cikket ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. Emellett nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke a jogsértés szankcióinak alkalmazásakor is értékelendő szempont.

[21] Előadta, hogy a sérelemdíj funkciója elsődlegesen a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel kompenzációja, s csak másodsorban a magánjogi büntetés. Meghatározásakor a valótlan és sértő tényállítások jogi értékelésének megváltozott jogszabályi környezetére is tekintettel kell lenni, azaz releváns a Btk. 2023. június 2-ától hatályos 226. § (3) bekezdése, mely rágalmozás esetében büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést, ha a cselekmény nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. A személyiségi jogvédelem ugyan ilyenkor továbbra is igénybe vehető, azonban a prevenciós funkció a sérelemdíj összegének meghatározásakor nem válhat dominánssá, a polgári jogi szankció más jogági szankciók szerepét nem veheti át. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege pedig csak olyankor lehet hangsúlyos, ha a jogsértő kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, mely jelen esetben nem valósult meg.

[22] Döntő jelentősége van annak, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat. Az Alkotmánybíróság a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrés kötelezettségének határait tágan jelölte ki. Mivel a felperes politikai viták aktív szereplője, számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, politikai hitelességét megkérdőjelezzik.

[23] Értékelni kell azt a köztapasztalású tény is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, így a politikai témákban átlagosan tájékoztatott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászókkott az ilyen állításokhoz és más megnyilvánulásokhoz.

[24] Az alperes arra is utalt, hogy a jogsértés bekövetkezése óta több, mint két év telt el, a cikkek ismételt nem jelentek meg, a hírek köztudomásúlag nincs figyelembe vehető aktualitása.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezésének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig okszerű jogi következtetést vont le.

[26] Szerinte nem állítható, hogy a jogsértés által okozott nemvagyoni sérelem bagatell lenne, sőt, az alperes jelentős tárgyi súlyú jogsértést követett el. Ugyanezen valótlan állítás miatt jogerős ítélet már többször marasztalta őt, eredményes fellépéseinek azonban visszatartó ereje nem volt. Utalt arra, Helység1i és környékbeli ismerősei, párttársai közül többen is jelezték, olvasták a cikket, s őket kérdezték meg ismeretlenek, mi igaz a róla szóló részből. Az alperes valótlan állítása tehát a köztudatba átment.

[27] Kiemelte, hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához elegendő köztudomású tényekre hivatkozni, a jogosultat a szubjektív szankció érvényesítéséhez a hátrány bizonyítása nem terheli. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése lényegében egy megdönthető vélelmet állít fel amellet, hogy a jogsértő magatartás immateriális hátrányt okozott a sérelmet szenvedett személynek. Köztudomású tényként vehető figyelembe, hogy az a valótlan állítás, miszerint ötgyermekes családapaként fiatalkorú hölggyel folytatott viszonyt, alkalmas az irányába fennálló bizalom, politikai hitelességének rombolására.

[28] Kiemelte: az alperes bizonyíthatta volna, hogy a jogsértéssel összefüggésben sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrányt nem szenvedett, illetve kimenthette volna magát a felelősség alól annak bizonyításával, hogy magatartása nem volt felróható, azonban mindezt meg sem kísérelte. Az alperes állítása a közvélemény szerint súlyosan elítélendő, társadalmi megítélését rombolta, így az igényelt sérelemdíj különösebben részletes indokolást nem is igényel.

[29] Az alperes nem csupán valótlan, hanem kifejezetten sértő állítást tett róla, melynek türéseire közszereplőként sem köteles; mindemellett kifejezetten magánéletét érintő hazugságot állított célzatosan. Magatartásának felróhatósága kiemelkedő volt.

[30] A sérelmezett közlés azonos időszakban, eltérő média platformokon valóban megjelent, azonban más igényérvényesítése során nem ugyanazokat a hátrányokat jelölte meg, mint jelen perben. A perbeli cikk Helység1ban és környékén vált ismertté, az ott élők, a www.hirportal1.hu olvasói találkoztak vele először, s a valótlan állítás jogkövetkezményeiről csak ebben a perben lehet határozni. Az egyes sajtótermékek olvasótáborra nem feltétlenül azonos, az írárok különböző olvasókhoz jutnak el.

[31] Érvelt azzal is, a Btk. szerinti büntethetőségi akadály nem érinti a polgári jogi eszközrendszer alkalmazását.

[32] A felperes álláspontja szerint a politikai közbeszéd, a közügyek megvitatásának színvonalát éppen a jelen perben elbírálandó és ehhez hasonló, tömegesen előforduló közlések erodálják. Az alperesnek, mint sajtószervnek kiemelt felelőssége van abban, hogy a médiafogyasztókat valós tényekről, eseményekről tájékoztassa, s igyekezzen az általuk leírtak valóságtartalmát vizsgálni, kontextusát feltárni.

[33] Megjegyezte továbbá, nincs jelentősége annak, hogy az elévülési időn belül követelését mikor érvényesíti. A sérelemdíj a jogsértés bekövetkezésekor válik esedékessé, az annak mértékére vonatkozó körülményeket erre az időpontra figyelemmel kell értékelni. Mivel pedig a Ptk. 6:532. §-a értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, ezért nem mellőzhető az alperes késedelmi kamat megfizetésére kötelezése. A jogsértő nem kifogásolhatja, hogy a bíróság az elbíráláskori ár- és értékviszonyokat alkalmazza.

[34] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül elbírálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[35] Az ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között bírálta felül, és nem érintette annak a jogsértést megállapító rendelkezését.

[36] A másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék helytállóan kötelezte az alperest sérelemdíj megfizetésére, melynek mértékével is egyetértett. Ugyancsak alaptalan a fellebbezés a késedelmi kamat megfizetésére kötelező részében is.

[37] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság indokaival is egyetért, a fellebbezésben írtakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[38] Nem vitásan a felperes politikusként közszereplő, így a kereset elbírálásakor a törvényszék által felhívott jogszabályi rendelkezéseken kívül a közéleti szereplők személyiségi jogának védelméről rendelkező Ptk. 2:44. §-a sem hagyható figyelmen kívül. Ennek (1) bekezdése értelmében a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A Ptk. 2:44. § (2) bekezdése szerint a közéleti szereplőt a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg. Nem minősül ugyanakkor közügynek a közéleti szereplő magán- vagy családi életével kapcsolatos tevékenység, illetve adat [Ptk. 2:44. § (3) bekezdése].

[39] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[40] A magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 16. §-a az Alaptörvény hetedik módosításával kiegészített VI. cikkel való összhang megteremtése érdekében módosította a Ptk. felhívott 2:44. §-át, illetve azt a (2) és (3) bekezdésével egészítette ki. Az Mvtv. 16. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a Ptk. módosítását a közéleti szereplők vonatkozásában is a magánélet fokozott védelme indokolta, mind a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogokat érintően, mind az ezen kívül eső

körben. Az Mvtv. 9. § (1) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[41] Az Alkotmánybíróság – miként az a 3210/2020. (VI. 19.) AB határozat [56] margóbekezdéséből kitűnik – a bíróságok kötelezettségeként fogalmazta meg, hogy esetről esetre, az adott ügy összes körülményének gondos mérlegelésével állapítsák meg, hogy a magánszféra, ezen belül a családi élet védelme méltányos egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, vagy a közlésnek van-e olyan információs értéke, mely előmozdítja a közéleti vitát. Az alapjogok ütközése az Alaptörvény hetedik módosítása után sem kizárt, azaz számot kell vetni azzal, hogy az érintett magánszférája egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, hírértékével. A magán- és családi körben történt események nem mindig és minden körülmények között tartoznak a magánélet védelme alá, a magánélet védelméhez fűződő jog is ütközhet más alapjoggal, amit a korlátozás szükségességének és arányosságának prizmáján keresztül kell összevetni (Kúria Pfv.IV.20.138/2024/4. számú ítélete [19]).

[42] Egy párt politikusának házasságon kívüli, fiatalkorú hölgygel folytatott szexuális kapcsolata az eset körülményeihez képest lehet közéleti vita tárgya, de azokat a célzatos, ismétlődő állításokat, amelyekről a közlő tudja, vagy tudnia kell, hogy valótlanok, illetőleg valóságukat bizonyítani nem tudja, a jog nem védi. Az adott esetben az alperes nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem a felperes magánéletére vonatkozó tényállítást tett, melynek igazságtartalma ellenőrizhető. Közlése a közéleti vitához nem járulhatott hozzá, az előzményekre is figyelemmel kifejezett célja az érintett politikusi hitelességének rombolása volt.

[43] Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy nem igényel külön bizonyítást, ha egy házasságban élő többgyermekes emberről széles nyilvánosság előtt megalapozatlanul állítják, hogy fiatalkorú hölgygel folytatott intim viszonyt, az sérti jó hírnevét, s alkalmas arra, hogy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [62]). Mindemellett a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívüli további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyoni sérelmet szenvedett személyt.

[44] Az ítéltábla leszögezi: a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017. [33] – megjelent: BDT2018. 3821.). Ez utóbbi funkciót nem automatikusan kell ugyan figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024. 182.), azonban a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét és a felróhatóság magas fokát számításba véve jelen esetben az igényelt 900.000 forintnál csekélyebb összegű sérelemdíj a rendeltetését nem tudná betölteni. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor annak jelentősége nem lehetett, hogy a büntetőjog az adott állítást tilalmazza-e.

[45] Nem releváns az sem, hogy az elévülési időn belül a keresetlevelet a felperes mikor nyújtotta be (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [70]), illetőleg, hogy az elbírálás időpontjában a közlés aktualitása már kétségtől halványult. Kiemelendő végül, hogy a Ptk. 6:352. §-ából fakadóan, melynek értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperes sérelmet és köztudomásúan hátrányt szenvedett, azaz egyik oldalról az elévülési idő ekkor indult meg, másrészt az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni.

[46] Mindezek miatt a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalással helybenhagyta.

[47] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján – hivatkozással a Pp. 81. § (1) és 82. § (3) bekezdéseire, valamint a bíróság által megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontjára, (5) bekezdésére és 4/A. §-ára is - kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti tizenöt nap határidőben fizesse meg a felperesnek az általa felszámított 17.500 forint + ÁFA = 22.225 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat). Kötelezte az alperest arra is, hogy fizesse meg az államnak a feljegyzett 72.000 forint fellebbezési eljárási illetéket [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdésének c) pontja].

Győr, 2025. február 21.

dr. Lezsák József s. k.

dr. Szabó Péter s. k.

dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró